

Po deseti letech bolestí konečně zdrav

dokončení ze str. 1

ci, ale i té jsem musel po roce nechat. Nakonec jsem dostal práci na recepci hotelu, ale ani tu jsem později nevládal pro silné bolesti páteře a nohou. Často jsem marodil, léčil se silnými léky, ze kterých jsem byl nadrogovaný, ale zlepšení nenastávalo. Nezabírala ani intenzivní léčba v nemocnici. Lékaři mi doporučovali operaci páteře. Udělali mi předoperační vyšetření, rentgen, lumbální punkci, vyšetření krevního obrazu, ale nález na páteři nenašli. Po „lumbálce“ jsem se nemohl asi 10 dnů postavit na nohy.

Na neurologickém oddělení se mnou leželi i takoví pacienti, kteří v minulosti prošli operací páteře a teď čekali na opakovaný zákrok. Říkali mi, že po první operaci to bylo trochu lepší, ale po půlroce nastaly tytéž problémy znovu. Negativní následky „lumbálky“, která byla mnohem menším zákrokem do páteře než operace, mě odrazovaly jít „pod nůž“, abych nedopadl tak jako ti, kteří tu se mnou leželi. Lékaři trvali na operaci, přestože konkrétní nález neměli. Ptal jsem se, proč mě chtějí otevřít, když nemají konkrétní nález? Zda snad chtějí operovat každý obratel?

Operaci jsem odmítl a byl jsem z nemocnice propuštěn domů. Bolavý, zakřivený, ztuhlý. Bolesti se rozšiřovaly dál po celém těle prošípaném záněty, nohy byly těžké a slabé, píchalo mě při každém kroku, jako kdybych chodil po hřebecích. Snažil jsem se překonat bolesti, ale po několika krocích nohy vypověděly poslušnost a musel jsem se spustit na zem, lehnout si a najít takovou polohu, při níž jsem bolest cítil méně. Časem bolesti nedovolily ani sedět. Budily mě ve spánku, při změně polohy nohy, rukou, hlavy. Převrátit se v posteli byl obrovský problém. Celý jsem byl ztuhlý a hýbal jsem se jen pomalu jako stoletý stařec. Ztuhlé jsem měl i svaly na čelisti. Mluvil jsem už jen zpomaleně. Byl jsem úplně vyřazen z pracovního a soukromého života. Stal jsem se nepotřebným člověkem, byl jsem přítěží. Neměl jsem chuť v takových bolestech dál žít. Když jsem koukal na lidi z okna, záviděl jsem jim, že můžou chodit, spěchat, nebo jen tak radostí poskočit. Uvědomoval jsem si, jak velké bohatství je být zdravý, když člověka nic nebolí, když může normálně žít, pracovat a užívat si života.

Když mi zdravotnictví už neumělo pomoci, můj bratr mě začal vozit ke všelijakým léčitelům a jasnovídcům. Chtěl jsem se dostat k informacím, které mi v akademické medicíně chyběly. Ale i oni byli bezradní. Snažil jsem se s nimi proto konzultovat i jako jejich kolega. Tvářili se, že je to tajemství, které se neprozrazuje. Až jeden léčitel mi řekl, že zastaralé problémy léčit neumí. Pochopil jsem, že pokud takový proslulý léčitel tomu nerozumí, co potom ostatní? Ztratil jsem i poslední naději, že mi někdo z nich pomůže.

Když už byly vyčerpány všechny možnosti léčení a neměl jsem kam a za kým jít, začal jsem tedy sám podle nejlepších dostupných medicínských poznatků lépe studovat své tělo. Na svém těle jsem našel takové nálezy, o kterých jsem se nikde nedočel. Přemýšlel jsem nad tím, co to může být, odkud to je? Proč si toho lékaři a léčitelé nevšimli? Proč se tyto nálezy nehledají, proč je jejich přístroje neukazují, proč to nikdo neléčí? Dával jsem spoustu otázek, ale odpovědi na ně nikdo neměl.

Instinktivně jsem cítil, že jsem asi přišel na něco nového, ale ještě jsem nevěděl, čím a jak to léčit. Zkoušel jsem dosavadní lidové způsoby léčby a přemýšlel jsem nad jejich účinností. Poctivě jsem pil čaje, které mi naordinovali bylinkáři, ale vůbec to nezabíralo. Logicky mi vycházelo, že čaj by spíš pomohl na žaludek, ledviny, ale ne na páteř. Další léčitel mi naordinoval jíst rozdrcené vaječné skořápky, prý jsem odvápněn. Od nich mi tuhly cévy a zvyšoval se krevní tlak. Jiný mi naordinoval zábalu na páteř z metylalkoholu a Indulony, ale to mi rozleptávalo pokožku. Jasnovídcí mi říkali, že jsem „prokletý“, ale ani jejich odčarování mi nepomáhalo.

Zvrat do mého trápení přinesla obyčejná masáž. Manželka mi doma začala dělat každodenní masáže a po masáži napravování páteře pomocí speciálních cviků. A po těchto procedurách se najednou začala objevovat reakce a já pochopil, že **tohle** zabírá!!! Postupně bylo znát malé zlepšení, bolavá místa na páteři začala povolovat. Postupně jsem dělal více kroků bez vystřelování silných bolestí do nohou.

Ale stále jsem měl velké bolesti v hloubce páteře při sezení, na které třetí masáže s olejem nezabírala. Požádal jsem manželku, aby mi prsty hlouběji rýpala do bolavých míst. Při takové masáži byl záběr masáže lepší a nepotřebovali jsme k masáži olej. Takto vznikla hloubková masáž.

Ale takhle se její prsty rychle vysílily a unavily. A tak jsem sestrojil první prototyp masážní pomůcky pro hloubkovou masáž, kterou jsem se mohl masírovat sám. Denně jsem na té pomůcce strávil asi šest hodin, dokud jsem nepromasíroval každý centimetr čtvereční bolavých míst na obou stranách páteře od vrchu dolů, na trupu a na končetinách. Někdy to trvalo i déle. Druhý den po masáži byly modřiny na zádech jako přesná mapa, ukazující, ve kterých místech jsou v hloubce záněty... Zneškodněním bolavých míst na páteři, na trupu, na končetinách, domácím napravování páteře a domácími páteřními cviky postupně vymizely všechny bolesti a „neléčitelné“ chronické problémy, se kterými si nevěděla rady velká věda, ani „zázrační“ léčitelé.

Když příbuzní a známí viděli, z jakého „beznadějného“ stavu je jsem se vyléčil sám, začali také projevovat zájem, a protože byli s výsledky spokojeni, přibývali další. Při terapii jsem jim vysvětloval příčinu jejich nemoci a učil je, jak ji léčit. Tak jsem se tehdy postupně stal léčitelem, který léčí páteře. Mezi pacienty jsem měl i lékaře, kteří sami měli problémy s páteří a nechtěli jít na operaci. Pomocí hloubkové masáže jsem vyléčil manželce silné bolesti břicha, s nimiž jí nepomohla ani protekční léčba v nemocnici, ani bolestivé injekce. Také jí po tříměsíční hloubkové masáži zcela zmizel žaludeční vřed 3x3 cm, s nímž měla jít na operaci.

Lékaři mi v té době chtěli vyoperovat mandle kvůli dlouhodobým chronickým dýchacím potížím, na které jsem stále dokola polykal antibiotika. Když jsem si prohmatával hrdlo, krk a obličej, našel jsem tam pro mě již známá bolavá místa, kterých tam bylo nepočítaně. S elánem jsem se pustil do hloubkové masáže a sledoval, co se bude dít. Postupně se mi začaly uvolňovat hleny z průdušek, nosních dutin a ztrácelo se smrkání, kašlán. Cítil jsem v krku a nosních dutinách jakési prázdno. Ani chřipku jsem už nedostal. Uvědomoval jsem si, že jsem asi přišel na něco velkého, když jsem se bez operace, antibiotik a čaju zbavil takových dlouholetých problémů.

Tento nový způsob jsem vyzkoušel i na ostatních pacientech a fungovalo to perfektně. Když si tímto způsobem několik lidí vyléčil „nevléčitelné“ alergie, potvrdilo se mi, že je to nový objev. Bez léků, bylinek, bez akupunktury, akupresury, bez léčení v jeskyních, v horách nebo u moře. Zjistil jsem, že místa, která jsem nazval „zánětlivá ložiska“, zatím nikdo na světě nezmapoval, nepopsal, nikdo o nich nepublikoval. A teprve potom mi došlo, že takovou samoléčbu vykonávají zvířata, i batolata, že je prostě zakódovaná v genech každého živočicha. Tenhle přírodní způsob léčby mě naučil přírodě rozumět, číst z ní a pochopit její řeč. Pochopil jsem, že moje metoda vlastně není moje, ale je dílem přírody.

Objev se nedá naplánovat, většinou se vynoří během řešení určitých problémů, jak se to stalo mně. Potřeboval jsem se jen dostat ze zdravotních problémů, které mě trápily. Ve své léčebné praxi jsem upozoroval určité zákonitosti a ukázalo se, že jsou dány přírodou a jsou ověřeny životem. Výzkumné pracoviště v Berlíně se zabývalo léčením chorob masáží v letech 1901 až 1906, ale vědci se tehdy nedopracovali k takovým výsledkům, protože jejich výzkum byl orientovaný na východoasijskou medicínu, zaměřený na akupresurní a reflexní body. Pokud by se zaměřili na zánětlivá ložiska, výsledky by nejspíš byly přesně stejné, jen o 80 let dřív.

Nikdo vám nemůže zakázat léčit se tím, co vám pomáhá, co máte vrozené, zakódované v genech jako ostatní živočichové. Samoléčebná metoda je hotová a fungující zdravotnictví. Ignorovat samoléčebný pud by byla velká hloupost, protože příroda nám ho zakódovala proto, abychom jej podle potřeby využívali.

Štefan Zakutanský

*Štefan Zakutanský je autorem publikací **Jak si vyléčit nemoci dýchacího ústrojí** (1992), **Samovyšetření, samoléčba zánětlivých onemocnění** (1993), **rozšířené vydání **Samoléčba zánětlivých onemocnění**** (1995, 2000, 2011), **Samoléčebný pud - samoléčba zánětlivých onemocnění** (2014)*

*Autor článku bude účinkovat v několika programech na výstavě **Ezotera** v Praze (viz. program str. 2) a také na festivalu **Miluj svůj život** v Praze (viz. program str. 6 a 7). Na obou těchto akcích bude po celou dobu k dispozici jeho **BEZPLATNÁ PORADNA***

EZOTERA č. 3

informační noviny

ročník 2014

Nedotýkej se mne železem Vzkaz Matky Země

V třicátých letech minulého století došlo v Bulharsku k dramatickému poklesu výnosu polí. Tato událost byla pro agrární zemi tak závažná, že tehdejší král Boris povolal do země rakouského vědce a vynálezce Viktora Schaubergera, aby zjistil příčinu. Ten dospěl k závěru, že příčinou poklesu úrodnosti půdy jsou železné pluhy, které byly krátce předtím ve

Už dlouho je známo, že celosvětově klesá kvalita orné půdy. Donedávna byla za příčinu tohoto jevu označována chemizace polí a používání těžkých strojů k obdělávání půdy, popř. kyselá deště. Hlavním důvodem, proč se zhoršuje kvalita půdy, je však používání železných nástrojů.

Jak může železo nepříznivě ovlivnit kvalitu půdy? Toto nářadí narušuje nebo i přetíná magnetické siločáry země. Kromě toho mikročástičky železa, které se z něho dostávají do půdy, mění elektromagnetické poměry v ornici, půda pak hůře váže vodu, vysušuje se a ztuhuje, ztrácí humus. Na takto narušené půdě, poni-

čené ještě používáním chemikálií a umělých hnojiv, vyrůstají oslabené rostliny, které pak mají vliv na zmenšení životní síly a odolnosti svých konzumentů - lidí i zvířat.

Když Viktor Schauberger zjistil škodlivost železa pro půdu, začal experimentovat s různými materiály pro zhotovování zemědělského nářadí. Z těchto pokusů nejlépe vyšel

bronz, který má mechanické vlastnosti blízké železu, nepoškozuje magnetismus země a kvůli vysokému obsahu mědi půdu uzdravuje.

Při opakovaných pokusech, kdy byla jedna část pozemku obdělávána výhradně bronzovým nářadím, další za použití stejné sadby a závlahy železným, dávala první část výnosy minimálně o třetinu vyšší a kvalita půdy se začala zlepšovat.

Brzy poté, co se v Rakousku začaly ve velkém množství vyrábět a používat bronzové pluhy, je místní vláda zakázala z obav z nadprodukce.

Naši dávní předkové používali k orání polí dřevěné pluhy opatřené bronzovými destičkami a pravděpodobně i bronzové motyky a další

nástroje. V návaznosti na tyto staré tradice byla u nás zahájena výroba bronzového nářadí na obdělávání půdy.

Něco obdobného jako při obdělávání půdy železem se děje, když krájíme „živé“ potraviny železným nožem. Dochází nejen k narušení přirozeného magnetického pole plodin, ale i k výraznému snížení obsahu vitamínů a enzymů. Také železné lžičky a příbory nepříznivě působí na své uživatele, každý jejich dotyk nám bere část životní energie. Lidé dřívějších staletí zřejmě dobře věděli, proč používají stříbrné lžíce a jídelní náčiní. Ti chudší jedli dřevěnými lžičkami.

Železo má samo o sobě energii nepříznivou pro člověka. Kromě toho má schopnost negativní energii přitahovat a zesilovat. Doba, která nyní začíná, se bude mj. vyznačovat tím, že lidé budou ze svého okolí odstraňovat předměty vyrobené ze železa.

Miluj svůj život 41. mezinárodní festival ezoterických a duchovních směrů

PRAHA 25.-27.10.2014

**Gymnázium Omská,
Omská 1300, Praha 10**

Bohatý program viz str. 6, 7

více na www.ezotera.cz/ano

Po deseti letech bolesti konečně zdrav

Jmenuji se Štefan Zakuťanský a pocházím ze slovenské obce Cigeľka. Přes 30 let se věnuji léčení zánětlivých chorob. V minulosti jsem trpěl vážnými zdravotními problémy a pro lékaře jsem byl nevléčitelným případem. Studoval jsem medicínu jako samouk, zkoumal a snažil se vylepšit medicínské a alternativní způsoby léčby. Vrcholem mé činnosti je objev existence samoléčebného pudu, zakódovaného v genech každého živočicha. S přednáškovým turné jsem prošel celé Slovensko, metodu jsem prezentoval v Austrálii, Americe a v západní Evropě. Učím lidi, jak se léčit doma sami - masážemi, jako to dělali kdysi naši předkové. Mým oceněním jsou tisíce děkovných dopisů od vyléčených lidí.

Kde to vlastně začalo? Po získání řidičského průkazu jsem si v roce 1977 koupil motocykl a vydal se s kamarádem na okružní cestu. Při návratu mi zhasla motorka, tak jsem zastavil a spustil nohy na zem, ale kamarád to neudělal. Snažil jsem se zachytit padající motocykl a při tom mě „seklo v kříži“. Ráno jsem nedokázal vstát z postele, jen jsem se z ní skutálel. „Seknutí“ do konce prázdnin ustoupilo, ale během školního roku se začalo znovu hlásit. Začal jsem chodit k lékaři, aby mi můj problém pomohl vyřešit. Když se bolest vystupňovala, byl jsem přijat do nemocnice na pozorování. Na páteři mi nic nezjistili a stanovili mi diagnózu „ortostatická proteinurie ledvin“, tj. bolesti páteře způsobené ledvinami. Přidělili mi diagnózu. Neléčitelnou.

Bolesti v kříži mě trápily během vojenské služby i po ní v zaměstnání. Při zvedání a nošení těžkých přepravků se zbožím a při práci v chladu se páteř hlásila stále více. Nemohl jsem se narovnat při vstávání z křesla nebo ze židle. Když pak bolesti začaly vystřelovat i do nohy, začal jsem znovu navštěvovat lékaře. Ti mě poslali na různá vyšetření, a protože na páteři nic nezjistili, viděli problém v ledvinách, jak to bylo uvedeno v anamnéze. Ani konzultace a terapie u léčitelů mi nepřinesly nic nového, co by zastavilo zhoršování zdravotního stavu. Svě snímky jsem zkoušel ukazovat i jiným lékařům, aniž bych jim dal přečíst chorobopis. Každý mi říkal něco jiného.

Tehdy jsem se jako samouk pustil do intenzivního studia medicíny. Nepomáhala mi nasazená chemická léčba ani lázeňská péče a můj zdravotní stav se rok od roku zhoršoval. Našel jsem si lehčí pokračování na str. 10

Zveme
Vás na

20.-21.9.2014

EZOTERA
prodejní výstava

PRAHA 4, HALA TJ Pankrác

(150m od metra C Pražského povstání)